

KATINKA POLDERMAN

Katinka Polderman (1981) is alweer vijftien jaar actief in de theaterwereld. Haar grote doorbraak was in 2005, toen ze zowel de jury- als de publieksprijs van het Leids Cabaret Festival won. Sindsdien toert ze door het land met haar shows.

Wat is je huidige gemoedstoestand? “Monter. Ik ben bezig met mijn nieuwe voorstelling, hij gaat *Polderman draagt een steentje bij* heten. Begin maart was mijn laatste voorstelling, sindsdien ben ik aan het schrijven. In september ga ik *try-outen*. Ik heb nu ongeveer drie kwartier aan materiaal wat wel de moeite waard zou kunnen zijn. Ik ben dus wel op schema, maar maak me tegelijk ook een beetje zorgen. In september moet ik een stuk van zo’n anderhalf uur hebben, daar valt nog wel wat aan te schaven. Het is wel fijn als er dan wat supertoffe dingen zijn of een lijn, maar die lijn is er nog niet. Ik heb wel een aantal liedjes waarvan ik denk: dat wordt het wel. Monter dus, een soort van bezorgd optimisme.” **Wat is je definitie van geluk?** “Dat je samenvalt met het moment. Net was ik bijvoorbeeld aan het schrijven en dan zit ik helemaal in het moment. Dat besef je pas erna. Daar word ik wel blij van. Of gister zat ik met mijn zoontje van twee in de tuin, we waren samen naar miertjes aan het kijken. Zijn woord voor ‘twee is ‘tee’ en hij zei: ‘tee, tee, tee.’ Hij was aan het vertellen dat er veel mieren waren.” **Wat zijn je dagdromen?** “Mijn ultieme droom is een leuk boerderijtje met een grote tuin met beestjes, vlak bij de binnenstad. Nu woon ik in een degelijke woonwijk. Den Bosch is leuk, het is niet te klein en niet te groot. Ik kom uit een dorp vlakbij Goes waar iedereen elkaar kent, dat is me te klein. Ik heb ook in Amsterdam gewoon en dat vind ik weer te groot. Den Bosch is echt een provinciestadje. Ik zou dan door een of ander mirakel willen dat Zeeland bij Den Bosch komt te liggen. Ik kom uit Zeeland, daar woont mijn familie en ik voel dat ik daar hoor.” **Wat is je meest opvallende eigenschap?** “Ik blijf altijd wel positief. Ik heb weleens gelezen dat optimistische mensen hun tijd verkeerd inschatten. Die maken een *to do list* voor een dag en die is dan totaal onhaalbaar want er staat veel te veel op. Dat doe ik ook. Ik denk dan: dat lukt wel allemaal, maar dat is dan eerder een lijst voor een week. Voor een show blijf ik ook wel optimistisch. Ik heb geleerd door de loop der jaren, ik draai inmiddels zo’n vijftien jaar mee, dat het altijd wel goed komt. Dingen kosten namelijk de tijd die je ervoor hebt. Het is de kunst om toch een beetje paniek te hebben. Want als je zegt: het komt goed, dan komt het niet goed. Je moet een balans vinden tussen paniek en het weten dat de paniek goed is.”

Wie leerde jou de belangrijkste les?

“Op vakgebied was dat Bert Klunder. Hij had een cabaretschooltje in Rotterdam en regisseerde ook Brigitte Kaandorp bijvoorbeeld. Hij leerde me lessen die, nu ik met mijn nieuwste show bezig ben, allemaal weer bovenkomen. Ik voel me heel oud, maar het is twintig jaar geleden dat ik in zijn klasje zat. Kijk, ik heb die lessen pas allemaal opgeschreven. Het is heel simpel: het gaat er niet om wat je zegt, maar hoe je het zegt. Dat is op een podium heel belangrijk. Denk aan iemand als Toon Hermans, hij zei eigenlijk helemaal niks, het ging puur om de manier waarop hij iets zei. Dat is theater. Ook: een zin herhalen. En zeggen: je moet je voorstellen en dan vertellen wat je moet voorstellen. Die lessen gebruik ik nu weer en ze helpen je bij een blokkade. Qua levenslessen heb ik veel gehad aan een boek van Joep Dohmen over levenskunst volgens de oude filosofen. Ga dat maar eens lezen.” **Wie bewonder je?** “Willem Wilmink.” **Je won laatst toevallig de Willem Wilminkprijs.**

“Ja, daar was ik heel blij mee. Ik kreeg de prijs voor het nummer *Kilo, pond en ons*. Ik had het geschreven en Kenny B zong het. Het liedje is een ezelsbruggetje waarmee kinderen kunnen het verschil kunnen leren tussen een kilo, een pond en een ons. Het is een prijs voor het beste kinderlied, die is vernoemd naar mijn held.” **Waarom is hij jouw held?** “Hij heeft een rijk oeuvre, heel veelzijdig. En de combinatie van vormvastheid en het

gevoel wat hij daarin heeft gelegd vind ik heel mooi.” **Welke eigenschap vind je minder aan jezelf?** “Dat ik heel veel dingen niet georganiseerd krijg. Ik probeer al een aantal weken dingen op Marktplaats te zetten. En dat bestaat uit zoveel stappen en dan weet je nog niet of je eindresultaat wordt behaald zonder al teveel gezeik. Soms biedt er iemand en dan hoor je er opeens niets meer van. Of je moet die spullen allemaal op de foto zetten. Zoveel gedoe, daar ben ik te lui voor.” **En welke eigenschap vind je minder aan anderen?** “Mensen met *issues*. Dat ze een probleem hebben en daar andermans probleem van maken. Of mensen die zichzelf te serieus nemen. Daar kan ik niet zo goed tegen.” **Ben je een feminist?** “Ik denk dat je als vrouw niet anders kan. Jaren geleden had ik ook een interview met OPZIJ. Ik zei: Ach ja, feminisme is toch niet meer nodig? Je moet niet zeiken, maar doen. Je kan wel gaan mekkeren, maar dan zet je jezelf in een slachtofferpositie. Daar ben ik van teruggekomen.

‘Die jonge Twitterfeministen van nu vind ik niks. Die heel doen heel erg alsof ze slachtoffer zijn en elke discussie wordt afgekapt met: je snapt het niet want je bent een blanke man’

‘Ik hoop niet dat mijn Pi-pa-pijplied afschrikt’

Die jonge Twitterfeministen van nu vind ik niks. Die doen heel erg alsof ze slachtoffer zijn en elke discussie wordt afgekapt met: je snapt het niet, want je bent een blanke man. Elke man is een potentiële verkrachter en het is *mansplaining* als hij iets anders vindt. Als dat feminisme is, dan ben ik geen feminist. Ik vind wel dat er onbewust vooroordelen over vrouwen bestaan en daar zou je je bewust van moeten zijn. Als er een vrouw met een mening aan tafel zit bij een talkshow en de andere mannen noemen haar ‘meisje’, dan degraderen ze haar meteen tot geen volwaardige gesprekspartner. Ik maak me er ook weleens schuldig aan dat ik soms mannelijke schrijvers serieuzer neem dan vrouwelijke. Of dat ik vrouwen beoordeel op hun uiterlijk. Maar als iedereen zich daar nou eens bewust van wordt, dan is er een begin. Maar nu gaat het erom wat verkrachting precies is met *#MeToo*, dus daar kunnen we nog even op wachten.” **Wat is je favoriete reis?** “Ik heb opgetreden voor expats. Dat is ideaal, want de wereld is zo groot dat ik niet weet waar ik heen wil. Dan mag je een week naar Bahrein en dan laten ze je alles zien. Maar op dit moment is dat niet handig met mijn zoon. Op dit moment is mijn favoriete reis naar Center Parcs, het lot van een jonge moeder. Ik ga niet moeilijk doen omdat ik zo graag avontuurlijk wil zijn.” **Wat is je grootste angst?** “Weet ik niet, want meestal vallen dingen bij nader inzien wel mee. Dat je verkering uitgaat lijkt in eerste instantie verschrikkelijk. Het is even kut, maar uiteindelijk wordt het alleen maar mooier. Ik geloof dat je je niet moet laten

belemmeren door angst.” **Welk talent zou je willen hebben?** “Spullen op Marktplaats zetten. Mensen die dat goed kunnen zijn van die georganiseerde types, maar dat zijn niet de leukste mensen. Ik zou wel iets meer georganiseerd willen zijn. Ik ben aan het oefenen. Dat je ziet dat een grote klus uit verschillende kleine hapjes bestaat. Je moet nooit aan het grote denken, maar juist aan die kleine stapjes. Ook al schrijf ik maar één coupletje voor een liedje op een dag, dat

draagt allemaal bij aan het grotere geheel: de hele show.” **Wat is je grootste prestatie?** “Lastig, ik heb het Leids Cabaret Festival gewonnen, het was mijn doorbraak maar het is niet mijn grootste prestatie. Het is een grotere prestatie van me dat ik de afgelopen jaren door ben gegaan met werken terwijl ik ziek was. Ik was heel erg moe en mijn conditie was niet zo goed. Ik weet niet of het een prestatie is om over grenzen te gaan, maar zo ja, dan heb ik die geleverd.” **Niet het pi-pa-pijplied?** “Daar kent iedereen mij van. Ik vind het jammer als mensen zich niet verder in me verdiepen en mij alleen daarvan kennen. Ik heb ook andere dingen gemaakt. Ik hoop niet dat het afschrikt. Ik vind het niet gênant om erover te zingen, het liedje is met een enorme knipoog. Het is geen *Sexdagboek* van Heleen van Royen, dat neigt meer naar exhibitionisme. Wilde ze daarmee vrouwen bevrijden? Haha, nee die illusie heb ik niet met mijn liedje.” **Wanneer had je voor de laatste keer de slappe lach?** “Dat heb ik niet zo vaak. Cabaretières zijn uiterst serieuze mensen, haha.” **Wat waardeer je het meest in vrienden?** “Dat het niet erg is als de een in een bepaalde periode wat meer zijn best moet doen dan de ander. Ik zag vroeger veel mensen wat ik zat altijd in de kroeg, maar sinds ik een kind heb gaat dat wat lastiger.” **Wat wil je je zoon meegeven?** “Zoveel. Ik hoop dat hij ontdekt wat hij leuk vindt en waar hij goed in is en dat gaat doen. Wat dat dan ook is. En dat hij ook zichzelf kan vermaken, zodat je iets aan jezelf hebt.” **Houd je van lezen?** “Ja. Ik houd van liedteksten zoals Drs. P en Willem Wilmink. Maar ook romans, van oud tot wat vorige week is verschenen. Ik houd ervan als je erover kunt nadenken of als het mooi geschreven is. Het laatste dat ik heb gelezen is *Gezichten van glas*, van Michiel Lieuwma. Een supermooi boek dat veel te weinig aandacht krijgt. Ook de laatste van Renate Dorrestein: *Dagelijks werk*. Heel inspirerend. **Wat doe je deze zomer?** “Ik moet aan mijn show werken, dus veel schrijven. Ik wil graag een voorstelling maken waarin ik als een kruising tussen Louis CK en Toon Hermans op het podium sta, maar dan als vrouw, met liedjes. Ik hoop dat dat lukt, maar ik moet het nog zien. En misschien nog even op vakantie. Waarschijnlijk weer zo’n huisje, ja.”

Vanaf 11 september toert Katinka Polderman door het land met *Polderman draagt een steentje bij*.